

לְהַזְדוּת וּלְהַלֵּל

סדר הדלקת נרות חנוכה, הלכות ומנהגים
סיפור נס החנוכה, מגילת אנטיוכוס
מעלת הימים במשלים

8

הלכות חנוכה

10

מנהגי חנוכה

12

הדלקת נר חנוכה ספרדי / אשכנזי

16

פזמון מעוז צוד עם פירוש

20

סיפור נס החנוכה מחולק לשמונה ימי החנוכה

92

מגילת אנטיוכוס

104

הברית בין ישראל להשי"ת

116

ברכת המזון ספרדי / אשכנזי, שירים לחנוכה

תוכן הספר

בס"ד

פְּשַׁעֵרֵי אוֹרָה

אורם הזך של הנרות הקטנים נוגה על חדרי הלב באור זך ובהיר של אמונה והודיה. "כדי להודות ולהלל" – זוהי המטרה שבשלה נקבעו ימי החנכה לדורות.

הנסים שהתחוללו בתקופת המכבים היו מפלאים ועצומים. לא נוכל להשיג אותם, אך אנו – ב"מלכות וקסברגר", השתדלנו להמחיש במדת יכלתנו את עצמת הנסים, לקרב מעט אל השכל את אותה התרחשות נסית אדירה, דבר שיגביר ויעצים את מעינות ההודיה בלבבות.

הודיה להשם שעשה לנו נסים, שעושה ויעשה לכל המעשים.

חנכה – חנו – כ"ה. ביום זה עצרו בני ישראל משטף המלחמה. גם בשעת הדלקת הנרות עוצרים מפל מלאכה. נוטלים פסק זמן של התבוננות ומקדישים את המח ואת הלב להודיה להשם ולקרבת אלקים.

זהו גם הזמן שלנו, ב"מלכות וקסברגר", להתבונן ולהודות לבורא יתברך על הזכות הגדולה שנפלה בחלקנו להיות ממזכרי הרבים, להביא את צבור הקוראים הרחב לתובנות חדשות, להעצים את הרגש היהודי ולהגיע לרבדים עמקים ומפתיעים. השם יתברך העניק לנו ברחמי את הפלי האמנותי שבכחו לפתח את הלב ולשוחח עמו בשפה מיוחדת, מפעימה ומרגשת כל פעם מחדש.

ובזאת נשואה תפלתנו, שסיעתא דשמיא תוסיף ללוותנו, ויזכה העם היהודי לנסים ולנפלאות ברחמים, בזמן הזה כבימים ההם.

חנכה שמח ומאיר!

בני ברק: רח' הלפרין 18 • רח' רבי עקיבא 112 ירושלים: רח' מלכי ישראל 2
טל. 03-5786050 • פקס. 03-6192858
שרת לקוחות: 1599-500-830 office@waxb.co.il • www.mwaxb.co.il

Mefo'ar Judaica

Tel: 718-436-0707 • Fax: 347-479-1188

www.mefoarjudaica.com

כל הזכויות שמורות ל"מלכות וקסברגר" – פאר היצירה היהודית, שנת תשע"ה. הואיל ומושקעים בספר זה הון רב ויגיעה רבה, לכן ע"פ דין תורה ולהבדיל עפ"י חוק הזכויות הבינלאומי אנו אוסרים בכל תוקף כל הדפסה, צילום, ציור, והעתקה כולל העתקה חלקית מספר זה, וכן אין לתרגם או לאחסן במחשב או לקלוט בכל דרך שהיא כל חלק שהוא מהספר, וכן אין לעשות כל שימוש מסחרי או לא מסחרי בחומר הנדפס או בקטעים ממנו בשום צורה ובשום אמצעי, אלקטרוני או מכני, לרבות צילום והקלטה, ללא אישור בכתב מהמוציא לאור.

פקס. לתגובות והערות: 1533-6154-900

בזמון מעוז צור

חתום שם המחבר בראשי החרוזים "מרדכי חזק"

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח, תכון בית תפלתי ושם תודה נזבח, לעת תכין מטבח מצר המנבח, אז אגמור בשיר מזמור הנפת המנבח:

מעוז צור ישועתי הקב"ה שהוא גבור ורב להושיע, **לך נאה לשבח** לך נאה וראוי להודות ולשבח על כל ישועותיה, ובקשתי: **תכון** תבנה ותכונן שוב, **בית תפלתי** את בית המקדש הנקרא בית תפלה כדכתיב (ישעי' נו, ז) כי ביתי בית תפלה. **ושם תודה נזבח** ושם גם נקריב לפניך זבחי תודה על נסיה ונפלאותיה ועל ישועותיה לעם ישראל שהושעתם מידי האמות בזמן הגלות, וכן על הישועות שלעתיד, **לעת תכין מטבח** ובעת שתערוך טבח **מצר המנבח** מהצר הצורר את ישראל הנמשל לכלב נובח, **אז אגמור בשיר מזמור** אז אשלים את השירות ואת התשבחות שלי גם על **הנפת המנבח** על בנין בית המקדש והמנבח.

רעות שבעה נפשי צרות רבות עברו עלי עד שנפשי היתה שבעה מהו, ביגון ומרב צער וסבל כחי כלה כחתי אלו ואין בי כח לסבל עוד. חיי מררו בקשי את חיי נפשי מררו בעבודה קשה, בשעבוד מלכות עגלה בשעבוד מלכות מצרים הנקראת עגלה (ירמיה מו, כ). ובדידו הגדולה ובכחו הגדול של הקב"ה, הוציא את הסגלה הוציא את ישראל החביבים עליו כאוצר חביב, כדכתיב: והייתם לי סגלה מפל העמים (שמות יט, ה). חיל פרעה צבאו של פרעה, וכל זרעו של מצרים, ירדו שקעו וטבעו בים סוף, כאבן במצולה כאבן השוקעת במעמקי הים.

רעות שבעה נפשי צרות רבות עברו עלי עד שנפשי היתה שבעה מהו, ביגון ומרב צער וסבל כחי כלה כחתי אלו ואין בי כח לסבל עוד. חיי מררו בקשי את חיי נפשי מררו בעבודה קשה, בשעבוד מלכות עגלה בשעבוד מלכות מצרים הנקראת עגלה (ירמיה מו, כ). ובדידו הגדולה ובכחו הגדול של הקב"ה, הוציא את הסגלה הוציא את ישראל החביבים עליו כאוצר חביב, כדכתיב: והייתם לי סגלה מפל העמים (שמות יט, ה). חיל פרעה צבאו של פרעה, וכל זרעו של מצרים, ירדו שקעו וטבעו בים סוף, כאבן במצולה כאבן השוקעת במעמקי הים.

דביר קדשו הביאני אל בית המקדש הנקרא דביר הביאני הקב"ה, וגם שם לא שקטתי וגם שם לא היתה לי מנוחה, ובא נוגש שבא נבוכדנצר מלך בבל ודפא אותי, והגלני אל ארץ בבל, כי זרים עבדתי בעזו כי עבדתי לאל גר, ויין רעל מסכתי ומזגתי יין תרעלה לעבודה זרה, כמעט שעברתי

דביר קדשו הביאני אל בית המקדש הנקרא דביר הביאני הקב"ה, וגם שם לא שקטתי וגם שם לא היתה לי מנוחה, ובא נוגש שבא נבוכדנצר מלך בבל ודפא אותי, והגלני אל ארץ בבל, כי זרים עבדתי בעזו כי עבדתי לאל גר, ויין רעל מסכתי ומזגתי יין תרעלה לעבודה זרה, כמעט שעברתי

וכמעט שאבדתי מן העולם לולא רחמיו של הקב"ה עלי. **קץ בבל** סופה של גלות בבל התחילה על ידי **זרבבל** בן שאלתיאל מבית דוד שעלה בראש העליה הראשונה של בני ישראל לארץ ישראל בפקדת פרש, ואחר כך **לקץ שבעים** לחרבן בית המקדש **נושעתי** בבנין בית המקדש השני עם עליית עזרא הסופר בראש העליה השנייה מבבל לארץ ישראל.

כרות קומת ברוש בקש זאת אנגי בן המדתא הקו בן המדתא האנגי, ונהיתה לו והעץ שהכין לתלות את מרדכי נהיה לו לפח ולמוקש למלכדת ולמכשול - שלבסוף נתלה הוא עליו, ונאותו נשבתה והושם קץ לגאותו. ראש ימיני את כבודו של מרדכי שבא משבט בנימין נשאת הרמת - שנעשה משנה למלך, ואויב שמו ואת שם האויב - הקו מחית לגמרי מן העולם - שנמחה שמו לדראון עולם. רב בניו וקניניו גדלת בניו וכבוד עשרו נשבתו כאשר על העץ תלית בשעה שנתלה הקו על העץ.

יונים נקבצו עלי יוני חשמונאים, ופרצו חומות מגדלי והרסו חומות ירושלים ופרצו י"ג פרצות בסורג שבמקדש, וטמאו כל השמנים הטהורים, ומנותר קנקנים ומפד שמן יחיד שנותר טהור מכל אותם קנקנים שנטמאו, נעשה נס לשושנים לבני ישראל הנקראים שושנים - שעל אף שלא היה בו להדליק אלא ליום אחד נעשה נס והדליקו ממנה שמונה ימים, בני בינה ולכך החכמים שבאותו הדור, ימי שמונה את שמונת הימים הללו, קבעו לדורות שיר ורננים הנסים שעשה עמהם.

חשוף זרוע קדשה גלה ה' את פחה הגדול - להלחם באויבינו, וקרב קץ הישועה וקרב את זמן הגאולה, נקם ה' נקמת דם עבדיך את דם בני ישראל עבדיך אשר נשפך מאמה הרשעה על ידי מלכות אדום הרשעה, כי ארכה לנו הישועה פי תקופת הגלות התארכה לנו יותר משאר הגליות ואין בכחנו להמתין ולסבל עוד, ואין קץ לימי הרעה ועדין לא תמו הימים הקשים - שכל יום קללתה מרבה מחברתה, ובקשתנו: דחה אדמון הפל נא ה' את מלכות אדום בני עשו הנקרא אדמוני (בראשית כה, כה), בצל צלמון בצל הגיהנום הנקרא צלמון (ברכות טו, ב), הקם לנו רועה שבעה והקם לנו במהרה את שבעת הרועים - הפנהיגים.

סיפור נס החנוכה נַס לַשּׁוֹשְׁנִים

מלכות
וקסברגר
סאט ויצירה הימדית

"סיפור נס החנוכה" - הסיפור הניסי שלפניכם, הפותח בראשית בניין בית שני, נוטל את הקורא אל מסע מרתק רצוף בהתרחשויות מופלאות; לרגעים של מתח, אימה וחשכה - כשלאחר מכן מפציע האור הגדול, אור הניסים שעשה עמנו בורא עולם ברחמי הרבים. הסיפור המלוקט ממוקורות מהיימנים נערך בעמל ובדקדוק רב, כדי להפיק יצירה מושלמת, מהיימנה ומרתקת. הסיפור מחולק לנוחותכם לשמונה המשכים רצופים לשמונת ימי החנוכה.

נר ראשון

מלכות יון משתלטת

חיים יפים ופורחים היו לעם-ישראל בארץ הקדש בתקופת "אנשי כנסת הגדולה". הכל היה נפלא, הן בגשמיות והן ברוחניות. לאחר שנים של צער ותלאות, חשבו היהודים כי הגיעו אל המנוחה ואל הנחלה.
אך לא...

כי הנה התרגשה עליהם צרה צרורה:

מלכות יון החלה משתלטת על העולם!

היה זה בשנת ג' אלפים תמ"ב.

צבא עז-נפש היה הצבא היוני. הוא כבש מדינה אחר מדינה, ובכל מקום שאליו הגיע השליט את התרבות היונית. האזרחים בארצות הכבושות חיבו לקבל על עצמם את דת יון.

היתה זו דוקא תרבות קורצת. היונים דגלו בפתוח הגוף, ולשם כך הקימו אצטדיונים וגימנסיות, כדי שבני הנער יתאמנו בתרגילים גופניים המחזקים את השרירים. בנוסף לכך, הם העריצו את השירה ואת המחקר העיוני, אך כל חכמתם היתה חיצונית, שהרי אין חכמה כחכמת התורה, האמתית והפנימית. היונים דגלו גם באמנות, והיו בונים בנייני פאר מדהימים ביפים.

עם חלף השנים התפשטה מלכות יון יותר ויותר, והשתלטה על יבשת אירופה. היונים נלחמו באמץ, בחרוף נפש ובגאווה נגד האמות, ואכן גרפו נצחונות וכבשו מדינה אחר מדינה.

השפעתה של התרבות היונית, שגוראתה "נאורה" ומושכת, הגיעה עד לארץ-הקדש. אט-אט החלו צעות בארץ ערים יוניות, שנבנו בסגנון היוני, ואף הוקמו בה מוסדות תרבות יוניים. יהודים קלי דעת נדבקו באותה

משלים וספורים

את המשל מספר רבי חיים שמואלביץ ומסביר:

בימי החשמונאים אסרו היונים ללמד תורה ולקיים מצוות. ה"יהלום" היה חסר לכלם. עם ישראל הרגיש שאבד לו אוצר יקר, הוא חש שאינו יכול להתקיים עוד!

יהודה המכבי ואחיו מסרו נפשם במלחמה נגד היונים, ובחסדי השם נצחו המעטים את הרבים והגזרות התבטלו. ה"יהלום", התורה והמצוות, שבו לרשותם של עם ישראל!

אך הקדוש-ברוך-הוא, ברב אהבתו - הוסיף גם נשיקה!